

ZAŁĄCZNIK III

**OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH DLA RYZYKA
WALUTOWEGO**

1. Jeśli suma całkowitej pozycji walutowej netto instytucji i jej pozycji netto w złocie obliczona zgodnie z procedurą ustaloną w ust. 2, przekracza 2 % jej łącznych funduszy własnych, to w celu obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego mnoży się tę sumę pozycji walutowej netto i pozycji netto w złocie przez 8 %.
2. Stosuje się dwa etapy wyliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka walutowego.
- 2.1. Po pierwsze należy obliczyć otwartą pozycję netto instytucji w każdej walucie (łącznie z walutą sprawozdawczą) oraz w złocie.

Otwarta pozycja netto stanowi sumę następujących elementów (dodatnich lub ujemnych):

- a) pozycja bieżąca netto (tj. wszelkie pozycje aktywów pomniejszone o wszelkie pozycje pasywów w danej walucie, łącznie z naliczonymi odsetkami lub bieżąca pozycja netto w złocie, w przypadku złota);
- b) pozycja terminowa netto (tj. wszelkie kwoty do otrzymania pomniejszone o wszelkie kwoty do zapłacenia w ramach terminowych transakcji wymiany i transakcji na złoto, łącznie z giełdowymi kontraktami na waluty i złoto oraz instrumenty bazowe transakcji zamiany nie ujęte w pozycji bieżącej);
- c) nieodwołalne gwarancje (i podobne instrumenty), których uruchomienie jest pewne, a nieodwołalność prawdopodobna;
- d) kwota netto przyszłych przychodów/wydatków dotychczas nienaliczonych, ale już w pełni zabezpieczonych (można tu włączyć według uznania instytucji sprawozdawczej, ale za uprzednią zgodą właściwych organów, kwotę netto przyszłych przychodów/wydatków nieujętych dotychczas w zapisach księgowych ale już w pełni zabezpieczonych terminowymi transakcjami wymiany). Przyjętą zasadę należy stosować w sposób konsekwentny;
- e) kwota netto ekwiwalentu delta (lub opartego na współczynniku delta) całego portfela opcji walutowych i na złoto; oraz
- f) wartość rynkowa innych opcji (tj. z wyłączeniem opcji walutowych i na złoto).

Wszelkie utrzymywane celowo przez instytucję pozycje zabezpieczające przed niekorzystnym wpływem kursów walutowych na współczynnik kapitałowy można wyłączyć z rachunku otwartych pozycji walutowych netto. Pozycje takie powinny mieć charakter strukturalny lub niehandlowy, a ich wyłączenie oraz jakakolwiek zmiana warunków tego wyłączenia wymaga zgody właściwych organów. Taką samą zasadę, z zachowaniem tych samych warunków, można stosować do utrzymywanych przez instytucję pozycji dotyczących kwot pomniejszających fundusze własne.

Do celów obliczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się ich rzeczywiste pozycje walutowe. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach strony trzeciej na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że we właściwy sposób zapewniono ich prawidłowość. Jeśli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zakłada się, iż dokonało ono inwestycji wyrażonych w walutach obcych w maksymalnie dozwolonym dla siebie zakresie, a w odniesieniu do pozycji objętych portfelem handlowym, instytucje przy obliczaniu ich wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego uwzględniają maksymalny poziom ryzyka pośredniego, jakie wiąże się z utrzymywaniem pozycji poprzez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania. Dokonuje się tego, zwiększając proporcjonalnie pozycję w przedsiębiorstwie proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji względem bazowych składników lokat wynikających z uprawnień inwestycyjnych. Zakładaną pozycję walutową przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania traktuje się w kategoriach oddzielnej waluty zgodnie ze sposobami traktowania lokat w złocie z zastrzeżeniem zmiany mówiącej, że jeśli znany jest kierunek inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, całkowitą pozycję długą można dodać do całkowitej, otwartej pozycji walutowej długiej, natomiast całkowitą pozycję krótką można dodać do całkowitej otwartej pozycji walutowej krótkiej. Przed dokonaniem obliczeń nie zezwala się na wzajemną kompensację pozycji.

Środa, 28 września 2005 r.

Właściwe organy powinny mieć możliwość zezwalania instytucjom na stosowanie metody zaktualizowanej wartości netto w rachunku otwartych pozycji netto w każdej walucie i w złocie.

- 2.2. Po drugie krótkie i długie pozycje netto w każdej walucie innej niż waluta sprawozdawcza oraz długą lub krótką pozycję w złocie należy przeliczyć na walutę sprawozdawczą według kursów bieżących. Te pozycje są następnie oddzielnie zsumowane, aby określić sumę pozycji netto krótkich i sumę pozycji netto długich. Wyższa z tych dwóch zsumowanych wielkości stanowi całkowitą pozycję walutową netto danej instytucji.
3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2 do czasu dalszej koordynacji właściwe organy mogą do celów niniejszego załącznika wymagać od instytucji stosowania następujących procedur bądź też zezwolić na stosowanie takich procedur.
  - 3.1. Właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na przestrzeganie niższych wymogów kapitałowych aniżeli wynikających z zastosowania przepisów ust. 1 i 2 względem pozycji w walutach silnie ze sobą skorelowanych. Właściwe organy mogą uznać dwie waluty za silnie ze sobą skorelowane jedynie wówczas, gdy prawdopodobieństwo — obliczone na podstawie dziennych kursów obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lub pięciu lat — iż ewentualna strata poniesiona z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji jednakowej wysokości w tych walutach nie przekroczy w ciągu następnych dziesięciu dni roboczych 4 % wartości takiej pozycji dopasowanej (po przeliczeniu na walutę bilansową), wynosi przynajmniej 99 % — w przypadku badania okresu trzyletniego lub 95 % — w przypadku badania okresu pięcioletniego. Fundusze własne wymagane w stosunku do pozycji dopasowanej w dwóch walutach silnie ze sobą skorelowanych wynoszą 4 % wartości tej pozycji dopasowanej. W stosunku do pozycji niedopasowanych w walutach silnie ze sobą skorelowanych i wszelkich pozycji w innych walutach wymagany kapitał wynosi 8 % wyższej z dwóch kwot — sumy pozycji netto krótkich i sumy pozycji netto długich, po odjęciu pozycji dopasowanych w walutach silnie ze sobą skorelowanych.
  - 3.2. Właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na wyłączenie z wyliczeń przeprowadzanych zgodnie z jedną z metod określonych w ust. 1, 2 i 3.1 pozycji w walucie objętej prawnie obowiązującą umową międzyrządową, która ogranicza pasmo wahań tej waluty w stosunku do innych walut objętych tą umową. Instytucje wyliczają swoje pozycje dopasowane w takich walutach i stosują wobec tych pozycji wymóg kapitałowy nie niższy niż 50 % dopuszczalnej granicy wahań określonej dla danych walut w umowie międzyrządowej. Pozycje niedopasowane w tych walutach traktowane są na zasadach stosowanych wobec innych walut.

Na zasadzie odstępstwa od przepisu pierwszego akapitu właściwe organy mogą zezwolić na ustalenie wymogu kapitałowego w stosunku do dopasowanych pozycji w walutach Państw Członkowskich uczestniczących w drugim etapie unii gospodarczej i walutowej na poziomie 1,6 % wartości takich pozycji dopasowanych.

4. Pozycje netto w walutach syntetycznych można rozłożyć na poszczególne waluty składowe według proporcji aktualnie obowiązujących.

ZAŁĄCZNIK IV

OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU RYZYKA CEN TOWARÓW

1. Każda pozycja w towarach lub w instrumentach pochodnych opartych na towarach powinna być wyrażona w kategoriach standardowych jednostek miary. Bieżąca cena każdego towaru powinna być wyrażona w walucie sprawozdawczej.
2. Przyjmuje się, że pozycje w złocie lub instrumentach pochodnych opartych na złocie obciążone są ryzykiem walutowym i traktowane zgodnie z załącznikiem III lub załącznikiem V, w razie potrzeby, do celów obliczania ryzyka rynkowego.
3. Do celów niniejszego załącznika pozycje finansujące zapasy można wyłączyć tylko z rachunku ryzyka cen towarów.